C-70/10. sz. ügy

Scarlet Extended SA

kontra

Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM)

(a cour d'appel de Bruxelles [Belgium]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Információs társadalom – Szerzői jog – Internet – »Peer-to-peer« szoftverek – Internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató – Az elektronikus adatátvitel szűrőrendszerének a szerzői jogokat sértő fájlcserék megakadályozása érdekében való létrehozása – A továbbított adatok nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettség hiánya"

P. Cruz Villalón főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2011. április 14. . . I - 11962

A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2011. november 24. . . . . I - 12006

Az ítélet összefoglalása

Jogszabályok közelítése – Információs társadalom – Szerzői jog és szomszédos jogok – A személyes adatok védelme az elektronikus hírközlési ágazatban – Az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató olyan szűrőrendszer létrehozására való kötelezése, amely valamennyi elektronikus adatátvitelt érinti, a teljes ügyfélkörére megkülönböztetés nélkül alkalmazandó, megelőző jellegű, költsége kizárólag a szolgáltatót terheli, időbeli korlátozás nélküli és a szellemi tulajdonjog megsértésének megelőzésére szolgál – Megengedhetetlenség

(Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 8. és 11. cikk; 95/46 európai parlamenti és tanácsi irányelv; 2000/31 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 15. cikk, (1) bekezdés; 2001/29 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2002/58 európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint 2004/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, (1) bekezdés)

Az együttesen és az alkalmazandó alapvető jogok védelméből eredő követelményekre tekintettel értelmezett, a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000/31 irányelv, az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29 irányelv, a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48 irányelv, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46 irányelv, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58 irányelv akként értelmezendő, hogy azokkal ellentétes az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatónak az olyan szűrőrendszer létrehozására való kötelezése, amely

– a szolgáltatásain – többek között a „peer-to-peer” szoftvereken útján – áthaladó valamennyi elektronikus adatátvitelt érinti;

– teljes ügyfélkörére, megkülönböztetés nélkül alkalmazandó;

– megelőző jellegű;

– költsége kizárólag a szolgáltatót terheli;

– időbeli korlátozás nélküli, és

alkalmas arra, hogy e szolgáltató hálózatán azonosítsa az olyan zeneművet, filmet vagy audiovizuális alkotást tartalmazó fájlok mozgását, amelyekre nézve a felperes, állítása szerint, szellemi tulajdonjogokkal rendelkezik, annak érdekében, hogy blokkolja azon fájlok továbbítását, amelynek cseréje sérti a szerzői jogot.

Az ilyen meghagyás ugyanis arra kötelezné az említett szolgáltatót, hogy valamennyi ügyfele adatainak összességét tevőlegesen nyomon kövesse annak érdekében, hogy megelőzze a szellemi tulajdonjogoknak valamennyi jövőbeli megsértését, ezzel pedig a 2000/31 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében tiltott általános nyomon követést írná elő számára. Az ilyen meghagyás egyébként az érintett szolgáltató vállalkozási szabadságának súlyos sérelmét vonná maga után, mivel arra kötelezné, hogy bonyolult, költséges és állandó informatikai rendszert hozzon létre, amelynek költsége csak őt terhelné, ami egyébiránt ellentétes lenne a 2004/48 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételekkel, amelyek szerint a szellemi tulajdonjogok érvényesítését biztosító intézkedések nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek. Következésképpen az ilyen meghagyás nem tartaná tiszteletben azt a követelményt, hogy igazságos egyensúly álljon fenn egyrészt a szellemi tulajdonjog védelme, amelyben a szerzői jog jogosultja részesül, másrészt a vállalkozás szabadságának védelme között, amelyben az olyan gazdasági szereplők részesülnek, mint az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatók. Az ilyen meghagyás hatásai mellesleg nem korlátozódnának az ilyen szolgáltatókra, mivel a szűrőrendszer sértheti az ügyfeleik alapvető jogait is, nevezetesen a személyes adatok védelméhez való jogukat, valamint az információk fogadásának

és közlésének szabadságát, e jogokat pedig az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. és 11. cikke védi. Egyrészt a meghagyás minden tartalom rendszerszerű elemzését, valamint azon felhasználók IP-címének összegyűjtését és azonosítását vonná maga után, akik a jogellenes tartalmat a hálózatra küldték; e címek pedig védett személyes adatok, hiszen lehetővé teszik az említett felhasználók pontos azonosítását. Másrészt a meghagyás a tájékozódás szabadsága sérelmének veszélyével járna, mivel e rendszer valószínűleg nem lenne képes különbséget tenni a jogellenes és a jogszerű tartalom között, így alkalmazása a jogszerű tartalmú adatátvitel blokkolását is kiválthatná.

(vö. 40., 48–52. pont és a rendelkező rész)